

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]
PSALMII
CARTEA A DOUA

Psalmul 56

Către mai marele cântăreților – Se cântă ca
„Porumbel din stejari depărtați” –
O cântare de laudă a lui David –
Făcută când l-au prins Filistenii la Gat

- 1 Ai milă de mine, Dumnezeule!
Căci niște oameni mă hărțuiesc.
Toată ziua îmi fac război și mă chinuiesc.
- 2 Toată ziua mă hărțuiesc potrivnicii mei ;
sunt mulți, și se războiesc cu mine
ca niște truși.
- 3 Ori de câte ori mă tem, eu
mă încred în Tine.
- 4 Eu mă voi lăuda cu Dumnezeu, cu
cuvântul Lui.
Mă încred în Dumnezeu
și nu mă tem de nimic :
ce pot să-mi facă niște oameni ?
- 5 Întruna ei îmi ating drepturile și n-au
decât gânduri rele față de mine.
- 6 Uneltesc, pândesc și îmi urmăresc pașii,
pentru că vor să-mi ia viața.
- 7 Ei trag nădejde să scape prin
nelegiuirea lor : doboară popoarele,
Dumnezeule, în mânia Ta !

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !**
I SAMUEL 25 : 6

- 8 Tu numeri pașii vieții mele de pribeag ;
pune-mi lacrimile în burduful Tău :
nu sunt ele scrise în cartea Ta ?
9 Vrăjmașii mei dau înapoi
în ziua când Te strig : știu că Dumnezeu
este de partea mea.
- 10 Eu mă voi lăuda cu Dumnezeu, cu
cuvântul Lui, da, mă voi lăuda
cu Domnul, cu cuvântul Lui.
- 11 Mă încred în Dumnezeu și nu mă tem
de nimic : ce pot să-mi facă niște oameni?
- 12 Dumnezeule, trebuie să împlinesc
juruințele pe care Ți le-am făcut ;
Îți voi aduce jertfe de mulțumire.
- 13 Căci mi-ai izbăvit sufletul de la moarte,
mi-ai ferit picioarele de cădere,
ca să umblu înaintea lui Dumnezeu,
în lumina celor vii.

Psalmul 57

Către mai marele cântăreților – „Nu
nimici” – O cântare de laudă a lui David –
Făcută când a fugit în peșteră,
urmărit de Saul

- 1 Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de
mine ! Căci în Tine mi se încrede sufletul ;
la umbra aripilor Tale caut un loc de
scăpare, până vor trece nenorocirile.
- 2 Eu strig către Dumnezeu, către Cel
Preaînalt, către Dumnezeu, care lucrează
pentru mine. [Cont. în nr. viitor]

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

Nr. 334 I 3 Aprilie 2022 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Voi să slujiți Domnului
Dumnezeului vostru, și
El vă va binecuvânta pâinea
și apele, și voi îndepărta
boala din mijlocul tău”
[Exodul 23 : 25]

- Editorial
- John Wesley
- Boli evitabile. 22. Melci și schizofreni
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliei. Psalmii

Editorial. Păduri care ard

„Astfel și limba este un mădular mic și se laudă cu lucruri mari. Iată un foc mic ce pădure mare aprinde!” (Iacov 3 : 5)

Când Napoleon și-a unificat o mare armată în iunie 1812, la Niemen, pentru campania împotriva Rusiei, au pornit din toate părțile nesfârșitele coloane de marș, ca șerpi imenși strălucitori, prin ținutul împădurit.

În orașelul Poniemen Napoleon a ales punctul de trecere. Tot aici era pentru 24 iunie, țința marșului trupelor din Württemberg, care pe atunci formau a 25-a divizie a armatei napoleoniene și aparțineau de corpul de armată 3 al mareșalului Davoust.

Dar ce obstacol neașteptat a blocat brusc drumul ? O pădure arzând. Poate că trupele care au mărșăluit înainte, nu și-au stins focul de bivouac sau s-a întâmplat când a fost aruncată iasca la aprinderea unei pipe de soldat – focul s-a întins repede în uscăciunea verii și a închis drumul. Dar țința marșului trebuia atinsă – au mărșăluit înainte. Coloana kilometrică de marș a intrat astfel în pădurea care ardea, cu artileria și căruțele cu muniție. Tot mai aproape și mai aproape se agitau fum gros, scânteii și jar din față și din lateral. Plecaseră cu sabia și tunul, ca să lupte împotriva unui inamic uman. Dar împotriva acestui inamic nu conta nici curajul, nici puterea-, el putea distruge fără împotrivire, mii de bărbați viteji.

Anevoie au reușit să găsească o ieșire din marea de foc, prin ofițeri trimiși înainte, desigur, nu în direcția Poniemen, ci cu un mare ocol, așa că la bivouacul poruncit au ajuns în loc de spre prânz, abia seara târziu, pe întuneric.

Cine n-a văzut încă o pădure care arde, abia își poate imagina ce înseamnă să fii în ea. Ce-i drept, incendiul de pădure începe neînsemnat; printr-un chibrit aruncat aprins, o țigară aprinsă, (astăzi este ușor și prin scânteile din coșul locomotivei) rezultă o mocnire ușoară, care este ușor de stins.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuare din pagina 1]

Dar dacă se întinde, atunci devine un foc de miriști. Vântul îl mână mai departe cu o viteză înspăimântătoare.

Dacă se cațără pe un copac uscat, atunci devine foc de coroană, sărind din copac în copac. Focul de miriști mai poate fi combătut, prin săparea unu șanț neted, lat de 4-6 metri, în care focul să nu găsească nici un combustibil.

Dar focul de coroană nu se poate opri, el își devorează prada, de multe ori pe întinderi de mile. Cine locuiește într-o asemenea zonă care arde, să fie bucuros dacă scapă cu viață împreună cu ai lui.

Acel bărbat, care a aruncat chibritul, n-a vrut să facă rău, a fost doar ușuratic. Cu toate acestea, dacă pădurea arde, el poartă vina. Printr-un asemenea incendiu de pădure vrea Cuvântul lui Dumnezeu să te învețe să înțelegi, câtă disperare, durere, necaz și nenorocire poate să provoace limba omului.

„Astfel și limba este un mădular mic și se laudă cu lucruri mari. Iată un foc mic ce pădure mare aprinde! Și limba este și un foc, este o lume de nelegiuiri. Ea este aceea dintre mădularele noastre, care întinează tot trupul și aprinde roata vieții, când este aprinsă de focul gheenei. Toate soiurile de fiare, de păsări, de târătoare, de viețuitoare de mare se îmblâzesc și au fost îmblâzite de neamul omenesc, dar limba nici un om n-o poate îmblânzi. Ea este un rău care nu se poate înfrâna, este plină de o otravă de moarte. Cu ea binecuvântăm pe Domnul și Tatăl nostru și tot cu ea blestemăm pe oamenii care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu. Din aceeași gură iese și binecuvântarea și blestemul ! Nu trebuie să fie așa, frații mei !” (Iacov 3 : 5 - 10)

[Preluare din : Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui: Anul III - Georg von Viebahn, BERLIN, 1898 Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate, Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri (I) [Petru Popovici]

CAPITOLUL 15

JOHN WESLEY

După ce a ajuns în Georgia, Wesley l-a căutat pe A. G. Spangenberg, păstorul moravilor, spre a-i cere un sfat spiritual cu privire la conduita sa.

În jurnalul său, la data de 7 februarie 1736 a scris următoarele :

„Dr. Oglethorpe s-a reîntors de la Savannah cu Mr. Spangenberg, unul din păstorii germanilor. Curând mi-am dat seama ce duh are și, cerându-i sfatul, el mi-a zis :

„Fratele meu, întâi trebuie să-ți pun una sau două întrebări : Ai tu mărturia lăuntrică ? Duhul lui Dumnezeu mărturisește împreună cu duhul tău că ești copil al lui Dumnezeu ?”

Am fost surprins și nu știam ce să răspund. El a observat și m-a întrebat :

„Cunoști dumneata pe Cristos ?” Stătui puțin și apoi răspunsei : *„Eu știu că El este Mântuitorul lumii”*.

- *„Adevărat, - răspunse el - dar știi dumneata că El te-a mântuit ?”*

- *„Sper că pentru aceea a murit, ca să mă mântuie”*. El adăugă :

„Dumneata te cunoști pe dumneata însuși?” La aceasta îi răspunsei *„Da”*, însă mă tem că a fost o vorbă goală.

Apoi el luă parte la un serviciu de închinăciune al fraților moravieni, serviciu care lăsă o adâncă impresie asupra lui.

El mărturisește contrastul izbitor dintre serviciul lor divin și formalismul sec al bisericii anglicane, spunând : *„Simplitatea mare precum și solemnitatea întregului serviciu m-au făcut să uit perioada celor 1700 de ani și m-au transportat cu spiritul într-una din acele adunări unde nu era formalism și stat, ci în care conducea apostolul Pavel ...*

[Continuarea în numărul viitor]

BOLI EVITABILE

22. Melci și schizofreni

[Continuarea din numărul trecut]

Dacă continuăm să clocim și să alintăm mândria noastră rănită în loc să ieșim în fața realității crude, sau dacă ne facem obiceiul de a ne retrage de fiecare dată când primim lovituri neplăcute, atunci personalitățile noastre pot devenit tot atât de încâlcite ca și spiralele cochiliei melcului.

În funcție de gradul nostru de retragere, oamenii ne vor trata și clasifica după caz, ca visători, întorși pe dos, încuiați, excentrici, sau în fine schizofreni.

Schizofrenia este o reacție specifică a neliniștii exagerate născută din incapacitatea omului de a face față necesității de ajustare în viață ...

În centrul emotiv, neliniștea poate să stimuleze formarea unor substanțe chimice anormale. Aceste substanțe acționează asupra creierului provocând perturbări mintale anormale.

În sprijinul acestor vederi sunt schimbările produse la un câine căruia i se injectează o substanță chimică numită bulbocapină.

Aceste schimbări sunt surprinzător de asemănătoare cu acelea care s-au produs la Rosemary.

Căinele injectat refuză să mănânce sau să bea, nu-și mai recunoaște vechii prieteni și are rigiditatea de ceară.

Alte substanțe chimice pot produce halucinații psihotice sau de debilitate mintală.

Dr. Carl Jung a fost primul care ne-a arătat că o cauză a schizofreniei este o toxină produsă în urma perturbărilor emotive, în special a fricii, toxină vătămătoare creierului.

În unele cazuri ereditatea predispune la schizofrenie.

Totuși un individ care are mai mulți schizofreni printre înaintașii săi, nu va fi considerat bolnav pe nedrept. Cineva care a moștenit o cantitate de dinamită în mansarda sa cerebrală, trebuie să-și aducă aminte că această dinamită este primejdioasă numai dacă este expusă scânteilor fierbinți ale focului emotiv.

O astfel de persoană trebuie să cunoască faptul că schizofrenia nu este ereditară, dar că poate să fie un factor de predispoziție. De aceea, pentru unul cu înaintași schizofreni se recomandă să exercite o atenție mărită pentru a evita situațiile de încordare nervoasă.

De asemenea, un factor foarte important care predispune, este și mediul înconjurător. Un individ cu o casă grea, cu un anturaj enervant sau cu o ocupație împovărată cu multe încordări, trebuie să fie foarte atent.

În sprijinul acestui punct de vedere există un studiu asupra a 263 schizofreni care au fost tratați și care au ieșit din azilele de boli mintale ...

[Va continua]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : *„Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”*. (Romani 3 : 23)

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : *„Fiindcă plata păcatului este moartea ...”*.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : *„ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”*. (Romani 6:23) *„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”*

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]